

آثار و ثمرات دنیوی و اخروی حیا و عفت

حجت الاسلام میرعرب، در یادداشتی، با استفاده از روایات معصومین(ع)، به بررسی آثار و ثمرات دنیوی و اخروی حیا و عفت پرداخته و به 17 ثمره آن اشاره کرده است.

حجت الاسلام میرعرب، در یادداشتی، با استفاده از روایات معصومین(ع)، به بررسی آثار و ثمرات دنیوی و اخروی حیا و عفت پرداخته و به 17 ثمره آن اشاره کرده است.

به گزارش خبرگزاری بین المللی قرآن (ایکنا)، حجت الاسلام و المسلمین فرج الله میرعرب، عضو هیئت علمی مرکز فرهنگ و معارف قرآن در یادداشتی که در پایگاه اطلاع رسانی پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی منتشر شده است، با استفاده از روایات به بررسی آثار و ثمرات دنیوی و اخروی حیا و عفت پرداخته و به 17 ثمره آن اشاره کرده است.

1) تضعیف شهوت

بهترین راه مبارزه با عوامل متعدد تحریک کننده شهوت تمرین عفت و پاک دامنی است. امام علی(ع) می فرماید: «الْعِفَّةُ تُضَعِّفُ الشَّهْوَةَ»؛ عفت شهوت را تضعیف می کند (و تحت کنترل در می آورد). عفت یعنی نگاه داشتن شکم و شهوت. از این رو، اگر کسی خود را به آن عادت داد، به تدریج شهوت و خواهش های جنسی شیطانی او ضعیف می شوند و به هواها و هوس ها بی رغبت می گردد.

2) عزت و سربلندی

امام علی(ع) می فرماید: «مَنْ اِثْبَحَ الْعِفَّةَ وَ الْقَنَاعَةَ حَالَقَهُ الْعِزُّ»؛ به هرکس عفت و قناعت هدیه داده شود، عزت و سربلندی با او هم قسم می شود.

3) پاکدامنی زنان

بسیاری نمی دانند که تعدی به حریم دیگران و دست درازی به نوامیس مردم چه آثار زشتی دارد! امام صادق(ع) می فرماید: «... وَعَقُّوا عَنْ نِسَاءِ النَّاسِ تَعَفُّ نِسَاوَكُمُ»؛ به زنان مردم خیانت نکنید تا زنانتان خائن نشوند و با عفت بمانند. پس، اگر عفت و پاکدامنی را رعایت نکنیم، ممکن است خانواده ی خودمان دچار آلودگی شوند!

4) ترک خواهش های بی جا

امام علی(ع) می فرماید: «لَمْ يَتَحَلَّ بِالْعِفَّةِ مَنْ اشْتَهَى مَا لَا يَجِدُ»؛ زیور نیافته به عفت کسی که بخواهد چیزی را که نمی یابد. مراد این است که شخص عقیف، کسی است که غیر از آنچه خود دارد و از راه حلال به دست آورده، نمی خواهد و نسبت به آنچه ندارد، حرص و طمعی ندارد.

5) آمرزش گناهان

امام صادق(ع) نقل می فرماید که رسول خدا(ص) فرمود: «أَرْبَعٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ وَكَانَ مِنْ قَرْنِهِ إِلَى قَدَمِهِ ذُتُّوبًا بَدَّلَهَا اللَّهُ حَسَنَاتٍ: الصِّدْقُ وَالْحَيَاءُ وَحَسَنُ الْخُلُقِ وَالشُّكْرُ»؛ اگر چهار صفت در کسی باشد و او از سر تا پا غرق در گناه باشد، خدا همه ی آن گناهان را تبدیل به نیکی می کند: راست گویی، حیا، خوش اخلاقی و شکرگزاری. به نظر می رسد اگر کسی این چهار صفت را داشته باشد، مشکل است به گناه بیافتد. بهر حال برای نجات خودمان هم که شده، خوب است دنبال تقویت این صفات در خودمان باشیم.

6) قناعت

امام علی(ع) می فرماید: «ثَمَرَةُ الْعِفَّةِ الْقَنَاعَةُ»؛ قناعت از آثار عفت است.

7) سبکی گناهان

امام علی(ع) می فرماید: «مَنْ عَفَّ حَفَّ وَزُرَّهُ وَعَظَّمَعِنْدَ اللَّهِ قَدْرُهُ»؛ هر که از گناه عفت بورزد، وزر و بار گناه او سبک شده و ارزش و مقام او نزد خداوند بزرگ شود.

8) صفات نیکو

امام علی(ع) می فرماید: «مَنْ عَقَّتْ اطْرَافَهُ حَسُنَتْ أَوْصَافُهُ»؛ هر کس عقیف باشد اطراف (و اعضای) او، نیکو باشد اوصاف او. یعنی هر که اعضا و جوارح ظاهری او پاک باشند و به گناه آلوده نشوند و خود را نگاه دارد از افعال زشت، اخلاق و صفات او زیبا

و نیکو می شود.

(9) اول شدن در ورود به بهشت
پیامبر(ص) می فرماید: «...أَوَّلُ مَنْ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ شَهِيدٌ..... وَ رَجُلٌ عَفِيفٌ مُتَعَفِّفٌ ذُو عِيَالٍ...»؛ اولین کسی که وارد بهشت می شود، شهید است و پاکدامن خانواده دار

(10) پاکیزگی و رشد اعمال
امام علی(ع) می فرماید: «بِالْعِفَافِ تُرْكَوُا الْأَعْمَالُ»؛ به وسیله عفت (و دوری از حرام) اعمال پاکیزه می گردد.
یعنی: ارزشمندی و پاکیزگی اعمال انسان مرهون عفت و پاکدامنی است. از طرفی خدای متعال می فرماید: «إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ»؛ قبول نمی کند خدا مگر از پرهیزگاران.
پس، اصل قبولی اعمال منوط به عفت است.
«تزکوا» به معنی «افزوده شدن»، نیز آمده است. در این صورت معنا چنین می شود: با پاکدامنی، اجر و ثواب عمل ها افزایش پیدا می کند و زیاد می گردد. یعنی: عبادت انسان با عفت، اجر و ثواب زیادتر دارد.

(11) قرار گرفتن در سایه خدا
پیامبر اکرم(ص) فرمودند: «چند طایفه را خداوند در سایه خود حفظ کند در روزی که سایه ای به جز سایه او نیست:
الف: امام عادل.
ب: جوانی که در طاعت و عبادت خداوند رشد و نمو کرده است.
پ: شخصی که اهل طاعت و سجده برای خداست.
ت: مردی که زن زیبا و داری مقامی او را به گناه دعوت کند و او بگوید: از پروردگار عالم خوف دارم (وعفت خود را حفظ کند).
یعنی: شخص به خاطر عفتی که دارد، عالم را محضر خدا می بیند و در محضر او معصیت نمی کند و این عمل، سبب نجات او در روز قیامت می شود.

(12) نجات از مرگ حتمی
پیامبر اکرم(ص) می فرماید: در اُمتهای گذشته سه نفر به غاری پناه بردند ناگاه قطعه سنگی بزرگ بیامد و جلوی غار را گرفت، گفتند: هیچ راه نجاتی نداریم، مگر این که هر کدام به خاطر اعمال صالحی که انجام داده ایم، از خدا بخواهیم تا قطعه سنگ را کنار ببرد.
یکی از آنها دست به دعا برداشت و گفت: خدایا تو می دانی که من به دختر عموی خود خیلی علاقه داشتم و از او تقاضا کردم تا خودش را در اختیار من بگذارد. او امتناع کرد، تا این که در سالی از سال ها به خاطر فقر شدید پیش من آمد و من به او نه دینار دادم، مشروط به این که خواسته مرا اجابت کند، وقتی که می خواستم به او نزدیک شوم، گفت: ای بنده خدا تقوا پیشه کن! کلام او به گونه ای بود که در من اثر کرد و من از او صرف نظر کردم، در حالی که از همه بیشتر او را دوست داشتم و همه دینارها را به او بخشیدم، خدایا اگر این کار را برای تو انجام داده ام فرجی برای ما حاصل کن! در این هنگام سنگ عقب رفت.

(13) حفظ چشمان از آتش جهنم
پیامبر اکرم(ص) می فرماید: «ثَلَاثَةٌ لَا تَرَى أَعْيُنُهُمُ النَّارَ: عَيْنٌ حَرَسَتْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَ عَيْنٌ بَكَتْ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَ عَيْنٌ كَفَتْ عَنْ مَحَارِمِ اللَّهِ»؛ سه چشم آتش جهنم را نمی بیند:
1- چشمی که در راه خدا پاسداری کرده باشد.
2- چشمی که از خوف و خشیت خدا بگریزد.
3- چشمی که در مقابل محارم بسته شود.

(14) یاری و کمک خداوند
پیامبر بزرگوار اسلام(ص) فرمودند: «ثَلَاثَةٌ كُلُّهُمْ حَقٌّ عَلَى اللَّهِ عَوْنُهُ: الْغَاثِي فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ الْمُكَاتِبُ الَّذِي يُرِيدُ الْأَدَاءَ وَ التَّائِيحُ الَّذِي يُرِيدُ التَّعَفُّفَ»؛ خداوند بر خود لازم می داند که سه طایفه را یاری کند.
1- کسی که در راه خدا می جنگد.
2- بنده مکاتبی که می خواهد دین خود را ادا کن.
3- کسی که به خاطر حفظ عفت ازدواج می کند.

(15) بهشت
امام علی(ع) می فرماید: «کَمَا تَشْتَهِي عَفًى»؛ آنقدر که اشتهای (بهشت) داری، عفت پیشه کن.

16) جلب دوستی و محبت خدا
رسول اکرم(ص) فرمودند: «إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْحَيَّ الْخَلِيمَ الْعَفِيفَ الْمُتَعَقِّفَ»؛ خداوند انسان بردبار با حیا و شرم عفیف مصرّ بر پاکدامنی را دوست دارد.
و نیز در همین مورد از امام علی(ع) نقل شده: «إِنَّ اللَّهَ سُبْحَانَهُ يُحِبُّ الْمُتَعَقِّفَ الْحَيَّ التَّقَى الرَّاضِيَ» خداوند سبحان، عفیف با شرم و حیا و پرهیزگار راضی به داده‌های الهی را، دوست می‌دارد.

17) بهره‌مندی از پاداش به اندازه شهید
پاداش عفیف در حدّ پاداش شهید بیان شده است. وجود مبارک امیرالمؤمنین علی(ع) می‌فرمایند:
«مَا الْمُجَاهِدُ الشَّهِيدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَعْظَمَ أَجْرًا مِمَّنْ قَدَرَ فَعَفَى، لَكَادَ الْعَفِيفُ أَنْ يَكُونَ مَلَكًا مِنَ الْمَلَائِكَةِ». مجاهد شهید در راه خدا، از نظر اجر و پاداش، از کسی که قادر به «گناه» است و عفت مورزد، بالاتر نیست. انسان عفیف نزدیک است که فرشته‌ای از فرشتگان شود.
به نظر می‌رسد که این پاداش بزرگ به خاطر دشواری مبارزه با نفس است؛ آن هم در مقابل مسائل جنسی که کاری سختی آن فوق‌العاده است. به همین خاطر است که پیامبر عزیز اسلام(ص) می‌فرمایند:
«أَكْثَرُ مَا تَلِجُ بِهِ أُمَّتِي النَّارَ الْأَجْوَفَانِ: الْبَطْنُ وَالْقَرْحُ»؛ بیشتر چیزی که ائمه را به دوزخ در آورد، دو میان خالی است: شکم و فرج.
حال اگر کسی چنین توفیقی پیدا کند، باید از چنان اجری برخوردار باشد که «أَفْضَلُ الْأَعْمَالِ أَحْمَرُهَا»؛ برترین اعمال مشکل‌ترین آن‌هاست.